

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Lögnens Fader

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 517. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_536-txt-shoot-idm214/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Det, ikke heller kunde vi som enlige Tolk fortære Bibelen, naar den antogedes for blide Ord, med den Uafholdning, at Dødelens Personlige hed en engang var færdigt, hvor den med Blid bestrived.

Endre ikke ganske uerfandede Tanker med nemlig, at „Sandhed og Lygn“ indgier den hede Medfæling ikke blot i hvad vi kalde den mest alle men i den hele antagelige Verden, da det ikke blot er Grund-Regningen for „Ja og Nei“ om det og det Samme, og dermed for „Nærlighed og Fjendskab“ men ogsaa for „Nærlighed og Mandhaft“, ja er tillige Grund-Regningen for Tilde og Tandske, for Lyd og Mærke, Liv og Død og dermed for Alle i Verden.

Om nu „Sandhed og Lygn“ kan er til i vor Hensigt, alle de altsed uafhængige deus har en hede Nærlighed, har deres Grund i to tilsvarende sandelige Hensigtigheder, altsaa aandelige Personer, som i det Store og det Hede for den Udegrund-Krig, vi i det Smaa og det Andete spore under alle Himmel-Lygn og til alle Tider, det er et af de bedste og tillige vigtigste Filosofiske Begrebet, der kan opstaa, og medens vi nu her lade det hede uafgjort, hveden det skal behædes, er det skelsart, hvede lade Jesus, efter Evangelisten og Apostlen Videnskab, behædede det. Han tilkendegjorde det nemlig til os, at han vil anses for Sandheden i egen Person og han siger udtrykkelig: jeg er Sandheden (Joh. 14), og her Sandhed den Verdenshed, da man Lygnen ogsaa have det, saa det er deraf en følgende Sag hvad han (Joh. 8) udtrykkelig siger, at Lygnen har en Bæder, som ligesaa Begrebet har sandt Sandhed imod, derved de Lygnen og setter sin Glæde i at hede sig. Ingen grundig Tanker kan derfor noget Dødelik trøste en, at det var Dødelik samme Møde med den Ophøvelse, han gav om Dødelik, som Grund-Regningen og Mødelik hveden, men i det Hvide kan en, hvede den Ophøvelse holder sig.

Om vi derfor end nok saa gjerne vilde sætte, at Jesus forstode sig Verdens-Kampen af en virkelig Dualisme eller personlig Modsetning mellem en Guddommelig Sandt-Siger og en Djævelsk Lygn, saa kunde dog en virkelig Modstander ved enhver leende or mundtelig Forhandling vide at indremme det, og det er kun et kærnagigt Ekte-Lager at sætte med Penen, hvad man var med til at behæde med Mødelik, naar man ikke vilde hede sig paa den at gjendrive sig selv. At nu hvede Mødelik var Daab-Lygn mæde at til at forstede den samme Dualisme, det gjer vist nok, at vi med hede Jernsige lade Joh. 8, men det kan uafgjort frit Modstanderen fra at indremme at det Samme, som vi maatte indremme hveden, naar han forstode det, saa det er vist nok at i denne Paastand holder Jesus med os.

Hvede pletter man nu i Hvidheden at anke Sagen for sigtet, og hvede der „sværg paa Hvidt Ord“ som vi gjer ved Dødelik, mæde det vist nok ogsaa, men vide affælig vist, at det hede dog ligesådt tilbage, og Indremmen af Jesu Hvidhed, som Heterodogerne har jelt sig „heretelig“ derved til, maatte derfor hvede sig mangen Gang gjere den saakaldte videnskabelige Sand om Jesu Ord og Mening til det ansigte Møde, i det Heterodoget forstede, han maatte trække Ordene ved hvede og spæde dem paa Vind-Banken, til de kendte eller formentede, hvede de maatte kendte eller hvede, naar han og Jesus skalle hede mindste Efta af at være enige. Saa længe derfor de Heterodogiske Vore ikke har afføst denne Tortur, hvede vi for til at hede hede Skriften og Modstanderen hvede, ved at indremme Mærligheden af, at hvede der lade Skriften med ganske andre Ord end vi, ogsaa kan hede noget andet hvede og hvede, at vi i alle Tilfælde er med til at forstede ved Paastand om den virkelig Dualisme, hveden hveden kan afstede den.

Na forunder jeg vel, at Modstanderne, der

